

eller for Forholdene paa Landet, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det er min Overbevisning, at det Parti, som har Flertallet her i Salen, og den Regering, som er udgaaet af dette Flertal, er fuldt besjælet af den Tanke, at al Politik skal gaa ud paa at skabe lykkeligere Forhold for dem, der ere lavest og ringest stillede i Livet. Det er dansk demokratisk Politik, og det er Tanken i denne Regerings Politik. Det ærede Medlem behøver ikke at lyse efter Flertallet her. Det er sikkert, at vi alle ville være villige til at række vor Haand til inden for Lovgivningens Ramme og vore finansielle Kaar at skabe lykkeligere Forhold for dem saavel i By som paa Land, der ere lavest og ringest stillede. Hvorvidt hans Skildring er korrekt, tør jeg ikke have nogen Mening om. Jeg kender ikke Herregaardsliv og Bondeliv rundt om i Landet, jeg kender kun enkelte Pletter. Men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Demokrati, som udgør Flertallet her i Landet, for en stor Del netop bestaar af Mænd, som have gennemgaaet den Skole, han paatalte, nemlig Livet paa Herregaardene. Det have mange af disse Mænd gjort i deres unge Alder, og nu sende de deres Sønner til Herregaardene, for at de kunne faa den Opdragelse i Landbrugets Tjeneste, som de for en stor Del selv have faaet. Og naar han særlig paataler Forholdene for Lejemændene, hvoraf jo mange ere udgaaede fra Gaardmandshjem, vil jeg gøre opmærksom paa, at den Kontrakt, han oplæste, var fra 1893. Det er muligt, man anvender slige Kontrakter endnu, men jeg maa fremhæve, at disse Kontrakter ere komplet ulovlige ifølge den nuværende Lovgivning. Efter min Overbevisning have de imidlertid været ulovlige, saa længe de have eksisteret, thi saa vidt jeg kan se, har det efter 1848 været forbudt i Lovgivningen at give legemligt Arbejde som Betaling for Husleje. Jeg tror, det vilde være fuldt ud uberettiget at skrive saadanne Kontrakter, juridisk set, for ikke at tale om, at det naturligvis human set er fuldstændig forkasteligt. Endelig er der jo ogsaa Bestemmelser om, hvorledes unge Mennesker og Børn kunne behandles paa Landet, og jeg er overbevist om, at paa Landet er Tankegangen lige saa human og lige saa omsorgsfuld for den opvoksende Ungdom, som den er i Byerne, selv inden for de Kredse, som nærmest ere repræsenterede af Socialdemokrater. Det er min Overbevisning. Man kan have forskellige Opfattelser, men jeg viger ikke med min Overbevisning for den, som be-

sjæler det ærede Medlem. Jeg nærer fuld Fortrøstning til, at vi under Medvirkning af Lovgivningsmagten og med den Regering, vi have, nok skulle arbejde os frem til Vilkaar, vort Land kan være bekendt blandt Landene, Vilkaar for den Del af vort Folk, som er ringest stillet i social Henseende. Det kan ikke alt komme paa en Gang, men Villien dertil er til Stede.

Efter disse Ord tillader jeg mig at rette min Tanke paa Finansloven, særlig § 3, og jeg vil da udtale, at jeg slutter mig til dem, som mene, at vor finansielle Stilling virkelig ikke er saa maadelig. At Finansministeren er nødt til at møde med et Underskud paa det første Budget, som fremkommer efter 25 Aars Misregering, efter 25 Aars provisorisk Regimente, efter ustandselige, uhjemlede Greb i Finanskassen, er ikke mærkeligt. At man i det første Aar, hvor der forelægges en Finanslov af den nuværende Regering, møder med et tarveligt Resultat, er naturligt, især naar man erindrere, at samtidig med, at man har tømt Statskassen, opsummerede man Kravene til Statskassen, som skulle indfries af den Regering, som traadte til. Takket være vort Folks demokratiske Sindelag er Udviklingen her i Landet saaledes, at vi kunne se Fremtiden i Møde med fuld Fortrøstning til, at Folkets Benyttelse af de naturlige Hjælpemidler bestandig vil bringe Samfundet frem, saafremt ikke ydre Forhold skulde gribe haardt og pludselig forstyrrende ind. Der er ikke Tvivl om, at vor Handel, vort Agerbrug og vort Fiskeri og andre Indtægtskilder under en demokratisk Lovgivning vil udvikle sig saaledes, at vort Samfund vil blive mere og mere velstaaende. Vi skulle ikke gaa af Vejen for de Udgifter, der ere nødvendige, og for de store Krav, Samfundet stiller til os. De maa imødekomes, og jeg kan ikke se nogen Grund til at tro, at vi skulde være saaledes stillede, at vi ikke skulde kunne efterkomme alle de berettigede Krav, der stilles fra de forskellige Sider. Naar der er Tale om, at vi skulle spare, og naar alle ærede Kolleger her udtale Ønsket om, at vi skulle bringe Sparsommelighed ind i vor Husholdning, maa jeg sige, at jeg ikke er en Tilhænger af denne Teori. Jeg er Tilhænger af en økonomisk Husholdning, og derved forstaar jeg, at man paa den hensigtsmæssigste Maade skal anvende de Penge, man giver ud, men derfor skal det ikke være en tarvelig Husholdning. Tværtimod, det skal være en Husholdning, hvor man bevilger det fornødne til Samfundets Udvikling. Vi skulle sørge for ved Lovene